

ברית ראש הממשלה בטקס איחורו חצרה - 21.11.67

בשבוע שעבר השתתפתי בטקס פתיחת שנת לימודים חדשה במכון להשכלה במוהה בנגב. היום הדרטתי

עוד יותר.

חוט חזק קושר בין האירוע הזה לבין טקס זה. כי בשניים נבוא אל הנגב - במיטב הידע המצוי
ברשותנו ובמיטב הנוער, המוכן לקחת בפועל חלק בהתנהלות זו.

ומי כמוכס יודע שאין זה מן הדברים הקלים להתנהל בנגב. אולי המצאו נחמה פורתא בעובדה-
שפעם, לפני חמישים וארבעים שנה אמרו שקשה להתנהל במעמק הירדן ובשרון הצפוני. וגם אז נסתייעו
המתנהלים ברצונם העז ולמדו את סבביקת הדברת הטבע הזועף והוציאו לחס מן הארץ.

מובטחי כי בעוד יזור, קצת נחות קצת יותר, יבוא שיזו: ההתנהלות בנגב - מה קשה יש בה?
ואז יספורו בויכס ונכדיכס כי בזכות אבותיהם העקשנים ובזכות האהבה והידע שהשקיעו, קמה לעם כולו
נחלה לתפארת.

שמעתם כאן מפי דברים קורמים על המשימות, פיתוח הנגב, קליטת עלייה, התנהלות בכל רחבי
הארץ הגדולה. לא אלאפ אתכס ולא אחזור על הדברים החשובים שנאמרו ואשר מי כמוכס פועל למילויין.
אמר רק זאת: תחזקנה ידיכס ותבוצכו ככל מעשיכס. מי יתן ויבוא רבים אחריכס, גרעיני נח"ל וגרעינים
של שאי-נוער שאינו מאורגן כנח"ל. נאמר, ואינו בטוח אם אני מצטט נכון: "לא הרב אמירים כבשה את
הארץ, כי אם מחרשת האכר". אתם כובשים את הארץ - כיבוש של ירק, כיבוש של אדמה, כיבוש אהב
ברית
וברית בין אדם לאדםו היא-היא לעולם.